

Gamle Logen

Gro Harlem Brundtland

SCANDINAVIAN OF THE YEAR.

Jeg vil gjerne få takke og minne om en del av begrunnelsen som er gitt - om arbeidet med å utbre vår skandinaviske miljøbevissthet til andre deler av verden, et arbeid vi må stå sammen om.

Mandag møtte jeg en annen "skandinav" under mitt besøket i Bonn. Det var Willy Brandt. I en tid da vår demokratiske politiske idealer opplevde trange tider i 30-årenes Mellom-Europa flyktet han via Danmark til Norge, og noen år senere til Sverige. I en av sine bøker beskriver han en faglig delegasjonsreise til Paris i 30-årene. "Som vanlig", skriver Willy Brandt, "reiste de skandinaviske delegater sammen til møtet". Så gir han en livlig skildring av at vi også kan være forskjellige og har nasjonale særtrekk.

Siden opprettelsen av SAS har vi fortsatt å reise sammen. Og selv om vi også har valgte våre egne institusjonelle veier, er det det store holdningsfellesskap som dominerer bildet av Skandinavia, et fellesskap som vekker interesse, men også beundring mange steder i verden.

For det er enighet og samhold om felles verdier som preger vårt skandinaviske fellesskap og som gir skandinavias røst en vekt i verden som er større enn folketall alene kan begrunne.

Under statsminister Ingvar Carlssons siste offisielle besøk i Norge sa den daværende Norske statsminister i sin tale at Norge og Sverige var enig om det meste, ja vi var til og med enige om at De olympiske vinterleker burde legges til Skandinavia!

Det fikk vi også gjennomslag for. Så stor var oppslutningen i Den internasjonale olympiske komite, at i siste valgongang gikk samtlige stemmer til Skandinavia!

Internasjonalt idrettssamarbeid samler faktisk enda flere land enn arbeidet i De forente nasjoner. Likevel er det klart at det er langt større ressurser som står bak industrilandenes internasjonale idrettsarbeid enn det som er til rådighet for utviklingslandene.

Vi har i Skandinavia lange tradisjoner i praktisk solidarisk arbeid med landene i Den tredje verden, - land som er mindre heldig stillet enn oss.

I lys av den todelte begrunnelse som juryen har gitt har jeg derfor valgt å gi prisen på 25 000 kroner til idrettssamarbeid med den tredje verden. Norges idrettsforbunds prosjekt "Sport for alle" i Tanzania går ut på å utvikle idrettstilbudet til særlig barn, kvinner og handicappede. Dette fine arbeid faller ikke uten videre inn under reglene for den statlige utviklingshjelpen, men det fortjener vår fulle støtte.

Jeg har derfor gleden av å overrekke sjekken videre til Norges Idrettsforbunds leder Hans B. Skaset og retter samtidig en utfordring til alle skandinaver om å støtte idrettsforbundenes internasjonale engasjement - et engasjement som springer ut av vår felles skandinaviske politiske tradisjon og vår globale ansvarsfølelse.